

VENDIM
Nr. 14, datë 24.4.2018

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 18.1.2018 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 56/3 akti, që i përket:

KËRKUES: Arben Frroku

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2017-443, datë 8.6.2017, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 15, 18, 30, 33, 42/2, 43, 122/2, 124, 131/1/“f”, 132, 134, pikat 1/“i” dhe 2, 142/1 dhe 145/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 20, 21, 22, 24, 27, 38, 71, 71/“a” dhe 76/6 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Besnik Imeraj, parashtrimet me shkrim të kërkuarit, i cili kërkonte pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Me vendimin nr. 52, datë 3.4.2015, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda ka vendosur: “1. Deklarimin të pafajshëm të të pandehurit Arben Preng Frroku për kryerjen e veprës penale të “Vrasjes në rrethana të tjera cilësuese”, kryer në bashkëpunim, parashikuar nga nenet 79/“c” dhe 25 të Kodit Penal, pasi konform nenit 388, germa “d”, të Kodit të Procedurës Penale nuk provohet se ai ka kryer veprën penale që është akuzyuar. 2. Deklarimin e pafajshëm të të pandehurit Arben Preng Frroku për kryerjen e veprës penale të “Mbajtjes pa leje të armëve luftarakë dhe municionit luftarak”, parashikuar nga neni 278/2 i Kodit Penal, pasi konform nenit 388, germa “d” të Kodit të Procedurës Penale nuk provohet se ai ka kryer veprën penale që është akuzyuar. Konform nenit 389 të Kodit të Procedurës Penale urdhërohet lirimi i menjëhershëm i të pandehurit Arben Preng Frroku, nëse nuk mbahet për ndonjë procedim tjetër penal, duke hequr masën e sigurimit “Arrest në burg” të caktuar me vendimin nr. 60, datë 26.2.2013 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë ...”. Kundër këtij vendimi ka paraqitur ankim Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda.

2. Me vendimin nr. 73, datë 29.6.2015, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda Tiranë ka vendosur: “Ndryshimin e vendimit nr. 52, datë 3.4.2015 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda Tiranë si më poshtë: Deklarimin fajtor të të pandehurit Arben Preng Frroku për veprën penale të “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese”, parashikuar nga neni 79, germa “c” i Kodit Penal (ligji i kohës në momentin e kryerjes së veprës penale), dhe dënimin e tij me burgim të përjeshëm. Deklarimin fajtor të të pandehurit Arben Preng Frroku për veprën penale të “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarakë dhe municionit”, parashikuar nga neni 278/2 i Kodit Penal (ligji i kohës në momentin e kryerjes së veprës penale), dhe dënimin e tij me 5 (pesë) vjet burgim. Në zbatim të nenit 55 të Kodit Penal, në bashkëim të dënimeve,

dënimin përfundimtar të të pandehurit Arben Preng Frroku me burgim të përjetshëm.”. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

3. Me vendimin nr. 00-2017-443, datë 8.6.2017, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se ai nuk përmban shkaqe nga ato që parashikon neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

II

4. **Kërkuesi Arben Frroku** i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese, (*Gjykata*) sipas objektit, duke paraqitur këto shkaqe në mënyrë të përmbledhur:

4.1 *Është cenuar parimi i paanshmërisë në gjykim.* Gjyqtarët që kanë marrë pjesë në trupin gjykues që ka shqyrtuar rekursin penal ndaj vendimit të dënimit, kanë marrë pjesë më parë në trupat gjykues që kanë shqyrtuar rekursin e ushtruar nga kërkuesi gjatë fazës së hetimeve paraprake. Në zbatim të neneve 15/2 dhe 17/1/“e” të KPP-së gjyqtarët duhej të hiqnin dorë nga gjykimi i çështjes.

4.2 *Është cenuar parimi i prezumimit të pafajësisë.* Katër nga pesë gjyqtarët që kanë shqyrtuar rekursin për caktimin e masës së sigurimit kanë shqyrtuar edhe rekursin për vendimin e themelit, çka përbën cenim të parimit të prezumimit të pafajësisë, pasi ata, në shqyrtimin e shkaqeve të rekursit, kishin krijuar bindjen e brendshme në lidhje me fajësinë e tij për veprat penale për të cilat akuzohet. Gjithashtu, akuza kundër kërkuesit është trajtuar mediatikisht, ku disa struktura politike kanë reflektuar opinion në lidhje me fajësinë e tij.

4.3 *Është cenuar e drejta e aksesit në gjykim.* Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, ndërkohë që në rekurs janë ngritur pretendime në lidhje me procesin e rregullt ligjor të cenuar nga Gjykata e Apelit. Ajo duhej ta kalonte çështjen për shqyrtim dhe të bënte një zbatim të drejtë të ligjit material e procedural.

4.4 *Është cenuar parimi i arsyetimit të vendimit gjyqësor.* Duke vendosur mospranimin e rekursit vetëm me arsyetimin se pretendimet e ngritura nuk janë nga ato që parashikon neni 432 i KPP-së, Gjykata e Lartë ka cenuar të drejtën për një vendim të arsyetuar.

5. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme**, ka prapësuar në mënyrë të përmbledhur sa më poshtë:

5.1 Pjesëmarrja e të njëjtëve gjyqtarë në dy vendimet e dhëna për rrethana të ndryshme të çështjes nuk krijon dyshim të justifikuar për mosrespektimin e parimit të gjykimin nga një gjykatë e paanshme.

5.2 Në vlerësimin tonë në vendimet gjyqësore nuk rezulton ndonjë e dhënë e cila të tregojë se gjykatat e kanë filluar procesin penal me paragjykimin se kërkuesi ka kryer veprat penale për të cilat akuzohet. Nuk rezulton, gjithashtu, që gjykata të ketë kaluar barrën e provës nga prokurori tek i gjykuari apo të mos ketë vlerësuar dyshimet në favor të tij.

5.3 Nuk qëndron pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës së aksesit dhe ankimit në Gjykatën e Lartë. Ankimi është marrë në shqyrtim nga Gjykata e Lartë duke iu dhënë përgjigje të argumentuara pretendimeve të ngritura nga ankuesi.

5.4 Gjykata e Lartë i ka dhënë përgjigje çdo pretendimi të ngritur nga kërkuesi, e për këtë arsye pretendimet e kërkuesit për vendim të paarsyetuar janë të pabazuara.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

6. Kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/“f” dhe 134/1/“i” të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, në kuptim të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, pasi kërkesa është paraqitur në Gjykatë brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/“a” i ligjit nr. 8577/2000. Po ashtu, kërkuesi legjitimohet *ratione materiae*, pasi pretendimet e tij *prima facie* janë të tilla që hyjnë në juridiksionin

kushtetues.

7. Për sa më lart, kërkuesi legjitimohet, pasi plotëson kriteret formale për paraqitjen e kërkesës.

B. Për themelin e pretendimeve

8. Sipas nenit 133/2 të Kushtetutës, Gjykata Kushtetuese merr vendim përfundimtar me shumicën e të gjithë anëtarëve të saj, me përjashtim të rasteve kur parashikohet ndryshe në ligj. Kjo dispozitë kushtetuese është reflektuar edhe në përmbajtjen e nenit 72/2 të ligjit organik të Gjykatës, sipas të cilit vendimet e saj merren me shumicën e votave të të gjithë anëtarëve të saj dhe abstenimi nuk lejohet. Në lidhje me thelbin e pretendimeve të paraqitura nga kërkuesi, Gjykata, gjatë votimit të çështjes, nuk arriti shumicën e të gjithë anëtarëve të saj të kërkuar nga dispozitat e mësipërme. Për rrjedhojë, në bazë të nenit 73/4 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, në kushtet kur nuk është formuar shumica e kërkuar prej 5 votash, kërkesa konsiderohet e rrëzuar.¹

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/“a” dhe 134/1/“i”, si dhe të neneve 72 dhe 73/4 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Besnik Imeraj, Fatos Lulo, Gani Dizdari

¹ Votuan pro pranimit të kërkesës gjyqtarët Gani Dizdari, Besnik Imeraj. Votuan kundër gjyqtarët Bashkim Dedja, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj dhe Fatos Lulo.